

:v1quf6 uoC

GS 1374

11. Ja, skickliga flickor, jag råder eder till,
 Ehur' I er skickan ellet lagen, Låt gossarne
 få råda och göra som de will, I böten dem
 aldrig bedraga. Waren uppriktige i tro och
 kärleksband Emot den I en gång har gifwit
 eder hand, Så bekrön's ni med sällhet här
 i tiden.

10. Sag gic der uppå goshwet, Gunderade
 uppå, Då spånde sag till dörren, Då låsen
 gic ifrå, Då låsen ic.
 11. Kånsmanen uti Densjö, Han stånde till
 ett stall; Sag betjade att undra, Om sag stund
 komma på fall, Om sag ic.
 12. Min moder bor på Ekanen, Hon har en
 liten tro, Sag satt i hemnes ställe och
 lappa minna stor, Allt medan Kånsman for.
 13. Min resa bar från Dalarne, Till Öres
 rige att best, Och när sag kom på väggen, Då
 fick sag sitta ner, Då fick ic.
 14. Hengarne sag beuckit upp, Och ringen
 har sag gömt. Nu torde de så wandra för allt
 det de bar gömt, För allt ic.
 15. Alla Eastras Jerrar, De wissa mig så
 wäl, De hade stafsars Ert, Nu så de dig
 ihjäl, Nu så ic.
 16. Alla lle drängar de wore 23, Och pi
 stat har sag alla, Då när som enda en, Då
 när som ic.
 17. Alla Eastras stior, De stodo i en ring,
 De hade stafsars Ert, Om för har waret
 min, Om för ic.
 18. Min broder bor på Sjögen, Rånhånda
 han är dö, Han ligger i aresten, Så wä-
 ren och på bro, Så wären ic.
 19. Sag har en bror i Öst, Han står sig
 mycket wäl, Han bjunder till att gömma, Då
 mycket som sag stäl, Då mycket ic.
 20. War som sag i aresten, Då sed
 sag mycken nö; För allt sag stult penin-
 gar Och att föt och bro, Och att ic.
 21. Min fader och min moder, De hafva
 ingen ting, Och derför sag wandra Jela
 wärdigen omfång, Jela wärdigen ic.

W i s d r,

Т. X. ВЪОРАБОМЕ ПОКРАДКЕНЪ.

gesteven taster ill hene da far, Sans nann
war bepruht med all heber. Desolwade hwar
andra da heber och to, Alt i indoges far
ist sammans; Men warden bedrager in sa
munda.

9. Adjö, adjö min fader, Adjö, adjö min mor, Adjö, adjö min syster Också min kära bror. Adjö du vackra Stockholms stad, Adjö farväl min Ros, Adjö ni alla goda vänner, Nu reser jag min Ros.

2. Hon hade knappt fyllt sina aderton år,
Sedan hon till världen blef födder, En un-

9. Store Erik i Ule, Han bad mig på en sup, Och når jag kom i stugan, Slapp jag alls inte ut Ej heller fick nå'n sup.